

pelt hen i et samarbejde kan få det her område ind under en fornuftig regulering.

Man skal være momsregistreret. Det skal være ordentligt, seriøst. Der skal være piktogrammer. Der er endda begrænsninger i nogle af de forslag, der ligger, på, hvor mange der må være det enkelte sted. Og et piktogram kan godt henviser til tre, som nogle også nævnte. Når så man kommer ind i landsbyen og ned ad vejen osv., så står skiltene i øvrigt ved indkørslen, hvor de gerne må, hvis det er tæt på.

Problemet er bare, hvis de har en egen indkørsel, som er lidt langt væk fra huset. Det vil sige, at der måske er 100, 150, 200 m ned over vejen til dem. Så må det der lille på den der lille sognevej heller ikke stå der. Vi ved, at de er der. Vi møder dem jo jævnlig osv.

Som jeg også sagde, har vi selvfølgelig de der eksempler, og jeg brugte eksemplet Leopolds Rullegræs, for der er jo ikke så få af Folketingets medlemmer, der en gang imellem kører ad motorvejen tværs over Sjælland, og inde på højre hånd ser de Leopolds Rullegræs, der har en udfaset lastbil, som kan starte og formentlig stadig væk kan køre, men som står derinde ret fast.

Der er ikke noget at sige til, at Leopolds Rullegræs har sådan en, og man kan jo ikke forlange, at han ikke må køre rundt på sin mark. Men vi ved godt, hvorfor han har den, og det kunne man muligvis nok gøre lidt ved, for jeg synes heller ikke, at det er kønt. Derfor er det meget vigtigt at få understreget, at det her oplæg til det her, den her debat, ikke går på, at der er nogle, der mener, at det åbne land skal plastres til med skilte på nogen måder. Men som sagt skal det være et ordentligt styret initiativ.

Så det, jeg opfordrer til, er, at man rent faktisk prøver at arbejde med det her. Man tager kontakt til de foreninger, som måske allerede har noget materiale og nogle ideer til det. Det er jo folk, for hvem det er liv og død. Jeg har et enkelt eksempel på én hjemme på kanterne af Sydfyn osv., hvor vi kan se direkte, hvad der sker.

Så prøver man med gummihjul, om det er sådan noget, hvor man kan sige, at den kun står der et øjeblik. Man kan have et lad på eller sådan et eller andet, så vi også er ved at lave noget i vejkannten. Men det er jo ikke en måde at gøre det på.

Det, der er så vigtigt, er, at når vi laver love på de her områder, så skal vi jo ikke leve med dem ved kun at håndhæve dem hist og her. Vi skal leve med dem, fordi de virker, og vi skal håndhæve den lovgivning, vi har, ellers ville det være

fuldkommen tåbeligt at stå her i Folketinget og lave love.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Ebbe Kalnæs siger, at der ikke er nogen under debatten, der har foreslået, at der skulle opsættes grimme skilte, og at ingen ønsker at skæmme landskabet. Og det er jo rigtigt: Det er der ingen der har sagt. Man kan sige, at det jo også ville være dumt, hvis man ville fremme sin sag ved at sige dét.

Men det, der er afgørende, er vel, om vi ved at administrere reglerne anderledes eller ved at lave nye regler risikerer, at dét alligevel bliver resultatet af det, og det skal vi undgå. Det er for os udgangspunktet. Vi vil have sikkerhed for, at vi ikke administrerer anderledes eller laver nye regler, som skæmmer det åbne land. Men på den basis er vi helt parat til en dialog, og jeg synes også, at det er det, der er lagt op til i dag.

Det er ret tydeligt, at det her forslag ikke er så gennemarbejdet, at det egner sig til en afstemning, men det egner sig udmærket til afsæt for en diskussion om: Hvordan bliver reglerne administreret? Kunne de administreres bedre både med henblik på stramninger og med henblik på lempelser de steder, hvor der er behov for det?

Jeg synes, at Miljøudvalget skal tage den dialog hen over sommeren.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det glæder mig, og jeg skal selvfølgelig ikke stå her på alles vegne og gøre opmærksom på eller understrege, hvordan det vil være for alle. Men for mig ligger der altså den sammenhæng i det, at hvis vi får lavet ordentlige forhold, som fungerer på det her område, så folk har muligheden for at gøre opmærksom på sig selv og dermed overleve i de yderområder, så har vi også et bedre grundlag for tage fat på den del af skiltningen i det åbne land, som faktisk eksisterer i dag, og som man har valgt ikke at håndhæve særlig meget.

Så jeg vil gerne for mit helt personlige vedkommende understrege, at jeg også vil være parat og stå med forrest i rækken, når der er tale om måske at håndhæve mod noget af det mest rædselsfulde, der findes i dag, og sige, at det kan man altså ikke allerede efter gældende lov. Til gengæld laver vi nu en lovgivning, der gør, at der er andre og ordentligt styrede muligheder, som ikke skæmmer.